

Metodické sdělení k místnímu poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu

Novelou zákona o podpoře sportu (zákon č. 115/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů) schválenou Parlamentem České republiky, byla současně schválena novela zákona o místních poplatcích (zákonem č. 183/2010 Sb. s účinností dnem 16.6.2010), podle níž mohou obce vybírat místní poplatek „za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu“.

Přes skutečnost, že zákon o loteriích a jiných podobných hrách pojem „jiné technické herní zařízení“ výslovně neuvádí ani nedefinuje, z příslušných ustanovení cit. zákona („hru lze provádět pomocí mechanických, elektronickomechanických, elektronických nebo obdobných zařízení) lze učinit závěr, že „technická zařízení pro provozování sázkových her pomocí terminálů“ jsou technickým herním zařízením, a to jak ve formě „centrální jednotka, místní kontrolní jednotka, tak ve formě koncového zařízení (interaktivní videoloterijní terminál)“. Tento závěr podporuje dále i skutečnost, že pod pojem „povolené Ministerstvem financí“ je nutno rozumět nejen povolení pro centrální jednotku a alespoň pro jedno koncové zařízení, ale i následně vydávaná povolení pro další koncová zařízení, neboť pro každé z nich vydává Ministerstvo financí samostatné povolení.

Pokud se jedná o předmět místního poplatku, je vymezen v ustanovení § 10a odst. 1 věta první zákona o místních poplatcích slovy „každý povolený hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí“. Jazykový a gramatický výklad vede k závěru, že předmětem místního poplatku podle cit. ustanovení jsou:

- a) povolené hrací přístroje (obecním úřadem, krajským úřadem nebo Ministerstvem financí),
- b) jiná technická herní zařízení povolená Ministerstvem financí.

Ve vztahu k uvedenému vymezení předmětu poplatku pojem „provozovaný“, který je součástí názvu poplatku, lze vztahovat pouze k výherním hracím přístrojům. Povolená technická herní zařízení jsou předmětem poplatku bez ohledu na skutečnost, zda jsou provozována či nikoliv. Jinými slovy, nelze dovozovat, že i technická herní zařízení mají být provozována, aby byla předmětem místního poplatku.

Toto stanovisko respektuje skutečnost, že problematiku nelze zužovat pouze na výklad nového slovního spojení, ale je nutno brát v úvahu všechna ustanovení, jichž se novela dotkla se zaměřením na předmět poplatku upraveného v ustanovení § 10a odst. 1 zákona o místních poplatcích, tj. aplikovat výklad systematický.

Uvedené stanovisko odpovídá rovněž vystoupení předkladatele, kterým návrh své novely zákona o místních poplatcích odůvodnil. Z vystoupení je zřejmé, že záměrem návrhu zákona bylo zajistit finanční prostředky do rozpočtu obcí především vytvořením možnosti zpoplatnit tzv. videoloterijní terminály. Tento úmysl zákonodárce zohlednil, když návrh zákona schválil.

V závěru je nutné uvést, že Ministerstvu financí nepřísluší autoritativně vykládat žádný právní předpis, byť se dotýká jeho působnosti. Jediným, kdo tak může učinit, je soud při řešení konkrétního případu.